Dvouměsíčník plný informací o mládežnickém hokeji ve Zlíně ■ Srpen 2022

Váš BERAN mládež

Nová sezona se blíží! Mladí Berani v těchto týdnech trénují na ledové ploše a vyhlíží začátek ligových soutěží.

Turnaj ZLÍN CUP

Dorostence čeká na konci srpna tradiční víkendový turnaj na domácím ledě. V rámci ZLÍN CUPU opět poměří síly se čtyřmi soupeři, dva zápasy odehrají v sobotu a další dva v neděli.

Zářijový start juniorů

Nejvyšší soutěž juniorů letos startuje hned zkraje září, mladí Berani začínají dvojzápasem venku v Mladé Boleslavi a v Liberci. Doma se poprvé představí v pátek 9. září proti Litvínovu.

Kowalczyk v USA

Brankář Samuel Kowalczyk má za sebou povedený turnaj s reprezentací U17. Češi vyhráli všechny své zápasy a soutěž pěti týmů ovládli. Zlínský gólman odchytal duely proti Německu (4:1) a USA (6:4).

BERANI ZLÍN

OBSAH
SRPEN 2022

04 ÚVODNÍ SLOVO TOMÁŠE VALÁŠKA
Zamyšlení manažera mládeže nad aktuálními tématy v činnosti mladých Beranů a nad výhledem do nové sezony.

06 I TEN NEJMLADŠÍ VÍ, KDO CHYTÁ V JUNIORCE
Rozhovor s trenérem Petrem Tučkem. Bývalý gólman hovoří o své kariéře, o brankářském řemeslu i o výchově ve Zlíně.

11 JAK TO VIDÍ HRÁČI?
Anketa mezi mladými hokejisty na téma příměstských táborů. Co děti nejvíce bavilo a jaké si vyzkoušely sporty?

14 NADAČNÍ FOND JE PŘIPRAVEN POMÁHAT
Nadační fond Cesta ke hvězdám, jenž spolupracuje s mladými Berany, nabízí pomocnou ruku těm, kdo se potýkají s problémy.

16 PRVNÍ ZÁPAS SEZONY ODCHYTAL ZA REPREZENTACI
Rozhovor s Markem Uherkem. Brankář dorostu se na konci července zúčastnil kempu reprezentace U17 ve Švýcarsku.

19 SPOUŠTÍME MLÁDEŽNICKÝ E-SHOP
Mladí Berani hlásí novinku – mládežnický eshop, který je v prvé řadě zaměřený na nástavbové programy klubu.

20 REPREZENTAČNÍ SEN? ZAHRÁT SI PROTI KANADĚ
Povídání s Lukášem a Jakubem Hešem. Bráchové si spolu zahráli za dorost, zkušenosti mají i s národním týmem.

06

20

Vydavatel
Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor
Vojtěch Jurák

Redakce
Vojtěch Jurák, David Macharáček

Grafika a sazba
Libor Kožík, Vojtěch Gargulák

Kontakt na redakci
jurak@beranizlin.cz

Fotografie
Vojtěch Jurák, David Peška, Libor Kožík, Ronald Hansel, David Macharáček

Korekce
Veronika Kožíková

16

Tomáš VALÁŠEK úvodním slovem

Vážení čtenáři, rodiče a přátelé našeho klubu,

ze všeho nejdříve bych vás rád přivítal v nové sezoně, která v těchto týdnech postupně začíná a která se od září zas naplno rozběhne. Děkuji vám za důvěru v naši mládežnickou činnost. Chtěl bych poděkovat i městu Zlín a Zlínskému kraji za důležitou podporu, bez které bychom se neobešli.

Jarní a letní týdny byly letos turbulentní, a to i v našem klubu. Opakovaná jednání, hlasité výměny názorů, snahy o nápravu, snahy o změny zvenčí… asi to zaregistrovala většina z vás. Naši práci a chod mládeže to však nijak neovlivnilo. Pokračovaly standardně podle plánu, to by nemělo zapadnout. Rád bych ocenil kolegy a trenéry za jejich úsilí a za vynaloženou energii při práci s mladými hokejisty.

Do nové sezony jdeme se silným trenérským týmem. V klubu jsme uvítali Lubomíra Vosátka, který nově vede dorost. Spolu s Petrem Leškou udělají maximum, aby úspěšně provedli své mužstvo extraligovým ročníkem, v němž dojde k dalšímu zúžení nejvyšší soutěže. Těšíme se i na juniorskou extraligu, vzhledem k menšímu počtu účastníků by měla být letos kvalitnější.

O něco širší tým máme u žáků. Všechny čtyři výběry mají svého vlastního hlavního trenéra, což je model, ke kterému jsme směřovali. Dílčí personální úpravy nastaly také u dětských kategorií. K nejmenším Beranům se přesunul Vladimír Sedlář, jehož zapojení v našem klubu bude větší než v minulých letech.

Dalším tradičním tématem tohoto období bývá nábor. Jsme rádi za každého, kdo je vedený k aktivnímu životnímu stylu, a pokud si rodiče nebo děti vyberou hokej či krasobruslení, těší nás to samozřejmě ještě víc.

Průběžně se snažíme oslovovat veřejnost a nadchnout děti pro sport, pro ledovou plochu. Už v minulých letech si mohli kluci a holky zdarma vyzkoušet několik tréninků školy bruslení, pro letošek jsme si navíc připravili novinku – po celý srpen mohou děti od 4 do 7 let (členové klubu i kdokoliv z veřejnosti) chodit na PSG arénu, kde se dvakrát týdně koná volně přístupný program na ledě pod vedením našich trenérů hokeje a krasobruslení.

Na závěr bych si dovolil ještě několik myšlenek s výhledem do budoucnosti. Všichni vidíme, že doba je složitá a může vzbuzovat obavy v domácnostech i větších organizacích. Velkým otazníkem je pro nás situace kolem ceny energií, které jsou nezbytné pro provoz zimních stadionů. Poslední týdny se opět vrací i téma covidu.

Myslíme proto dopředu a máme různé scénáře fungování pro případ nějakých komplikací. A zároveň nás těší, že se provoz ledu na PSG aréně rozběhl ve druhé polovině července, jak bylo v plánu. Počítáme, že od září pojedeme opět v plném režimu, jak jsme zvyklí.

Při této příležitosti bych také rád připomněl spolupráci našeho klubu s nadačním fondem Cesta ke hvězdám. Nechceme, aby se děti musely vzdávat hokeje kvůli nepříznivé finanční situaci v rodině. Pokud vám něco takového náhodou hrozí, určitě se nebojte na fond obrátit.

Přeji všem hezký zbytek léta,

Tomáš Valášek, manažer mládeže

KLUKY PROPOJUJEME

Každý ví, kdo chytá v juniorce

Ve Zlíně hokejově vyrostl, v dospělosti prošel mnoha sportovními kabinami po celé Evropě a nakonec se opět vrátil do mateřského klubu. Bývalý brankář a nyní trenér gólmanů Petr Tuček působí u zlínské mládeže přes deset let, za tu dobu mu pod rukama prošly desítky hráčů. O brankářském řemeslu, svých zkušenostech i vlastní kariéře mluví Tuček v rozhovoru pro srpnový newsletter Váš BERAN.

Našel bys někde doma nebo ve sklepě třeba alespoň část výstroje, ve které jsi chytal mezi dospělými nebo dokonce v mládeži?

Ano, našel. Mám u rodičů udělanou sbírku hokejek a dresů, taťka je velký fanoušek a podporovatel v jedné osobě. Mám tam první brankářku značky KOHO i zlatou masku za zákrok z extraligy. Dále podepsané hokejky z daných ročníků, kde jsem hrál.

Mohl bys přiblížit tu zlatou masku? Za jaký zákrok jsi ji tehdy dostal?

Zlatá maska bylo ocenění, kterou v té době dostávali brankáři za zákrok měsíce. U mě to byl zákrok v Litvínově do lapačky, střela z úhlu na dlouhou tyč. A nějak jsem pak vyhrál hlasování.

Ten, kdo zlatou masku nebo přilbu dostal, získal od značky Deli i nějaké finanční ohodnocení. V masce jsem pak musel celý měsíc nastupovat a další měsíc ji dostal Michal Mařík, který se mnou působil v týmu. Tak jsme tu anketu tehdy ovládli dvakrát po sobě my ze Zlína.

Ptám se na výstroj, protože hokej i jeho vybavení se přirozeně vyvíjí a zrovna na gólmanech to jde hodně vidět.

Výstroj jde s dobou. Za nás se nosila vesta, která měla čtvereček na břiše a čtyři plastové chrániče – dva na ramenou a dva na předloktí. Značka byla VHS. S tím bych si dneska nestoupnul ani do hokejbalové branky (úsměv).

Hokejky byly váhově i materiálně úplně někde jinde, značka ARTIS v té době na dřevě a laminátu nešetřila. I tu mám ještě doma schovanou.

Lze tedy říct, že výstroj je dnes lehčí i bezpečnější než dřív? Nebo dá se to vůbec porovnávat?

V dnešní době je výstroj o dost bezpečnější a lehčí, za sebe bych řekl, že se to nedá porovnat. Když jsme měli dříve helmu místo masky, tak jsi dostal na čelo a mohl jsi zrovna vyhledat lékaře. Bylo to na šití. Dneska jsou masky uzpůsobené tak, že se kotouč po nich sveze. Není tam taková plocha jako dříve u helmy.

Musí mít kluk, který se chce stát gólmanem, dost odvahy, aby se do té branky postavil? Nebo zrovna toto brankáři vlastně ani moc neřeší?

Osobně si myslím, že brankáři jsou „trochu jiní". Kdo by chtěl na sebe nechat střílet puky takovou rychlostí? Řekl bych, že kdo se postaví do brány, toho to tam prostě přirozeně táhne. A nevadí mu, když nějakou tu pecku schytá.

Jak ses dostal do branky ty?

Já jsem se dostal do branky tak zvláštně. Vždy mě to venku při všech sportech táhlo do branky. Vůbec mi nevadilo, že starší kluci na mě pálí bomby napuštěným tenisákem a já tam stojím v molitanových betonech. Když jsem začínal s hokejem, hrál jsem asi v útoku nebo kde, ale pořád jsem chtěl do branky. A jednou se opravdu objevila možnost.

„Klademe velký důraz na přirozenost. Chceme kluky naučit všechno, aby si pak vybrali, jakým stylem budou chytat. Každý brankář a člověk je jiný. Jsme moc rádi, že to ve Zlíně máme dlouhodobě postavené na svých odchovancích."

Uvolnilo se místo?

Měli jsme ve třetí třídě čtyři brankáře. Jeden pak ale onemocněl a už nepřišel, tak jsem si to šel hned zkusit. Sice jsem si na prvním tréninku rozsekl bradu, protože jsem měl špatně upravenou výstroj a při pádu se mi přilba úplně posunula nahoru... Ale na druhý den jsem se tam postavil znova i se zalepenou bradou a od té doby už jsem v brance zůstal.

Jak celkově vzpomínáš na svá mládežnická léta ve Zlíně?

Byly to krásné roky. V dorostu a v juniorech jsme posbírali všechny medaile, měli jsme super partu jak starší kluci, tak mladší.

V dorostu jste dokonce vyhráli ligu…

Ano, vyhráli jsme mistra republiky dorostu. V té sezoně nás trénoval pan Venera a dokázal nás díky své mentalitě dotáhnout až na vrchol. Byl to výborný trenér a věděl, co na nás platí. V té době už s námi mlátila puberta, ale on nás dokázal ukočírovat.

Před časem jsme narazili na starý novinový článek z devadesátých let – reportáž ze zápasu zlínské juniorky proti Kladnu, chytali jste proti sobě s Lubošem Horčičkou. Luboš si prý na ten zápas pamatuje.

Ano, četl jsem si ho. Bohužel si to utkání nijak moc nevybavuji. Proti Lubošovi jsem chytal hodně zápasů. Tehdy už jsme se mezi sebou všichni znali, protože jsme jednou ročně jezdili na výběry brankářů do Nymburka.

Bylo tam centrum, kde jsme všichni společně týden trénovali. Taková obdoba dnešních reprezentačních tréninkových srazů, jezdili tam brankáři od 20letých po 16leté.

Jak náročný je pro gólmana přechod z mládeže mezi dospělé? Co potřebuje k tomu, aby takovou změnu zvládl?

Podle mě je náročný už přechod do dorostu. Za nás to bylo z osmé třídy do dorostu, nyní je to z deváté. Ten rok navíc je obrovský přínos, nedokážu si dnes některé kluky představit, že by měli jít do dorostu po osmičce jako my.

Za svou trenérskou kariéru jsem poznal moc kluků. Někteří ten přechod zvládnou, někteří ne. Hra zrychluje, takže také brankář musí zrychlovat. Gólman roste každým rokem, zrychlují se mu reakce, pružnost, síla nebo brankářské myšlení.

Na rozdíl od hráčů v poli však gólmani bojují jen o jedno místo na ledě.

Přechod z juniorky do mužské kategorie je těžký. Taková souhra náhod, člověk musí být připravený na šanci. Nikdo neví, kdy přijde – máš třeba před sebou zkušeného kolegu, ale zničehonic přijde zranění nebo špatný zápas. To je tvá šance říct si o místo v týmu. Dalšími aspekty jsou nastavení hlavy, trénovanost, zápasová praxe i důvěra trenéra.

Během kariéry jsi prošel různými kluby v Česku a za několik týmů jsi chytal i v cizině. Co ti taková zahraniční angažmá dala?

Především mi v té době ukázala, že se dá hrát hokej i jinde než u nás v extralize. Poznal jsem mnoho trenérů a hráčů. Hodně vzpomínám na Skalici. Během výluky v NHL byly všude plné stadiony k prasknutí, výborná atmosféra.

Každé angažmá pro mě bylo obohacující i po lidské stránce. Snažil jsem se naučit místní řeč, abych byl co nejblíže týmu. Třeba v Bělorusku jsem hrál jako jediný Čech, do Německa na své první zahraniční angažmá jsem zase šel už v 18 letech.

Procestoval jsem celou Evropu a jsem za to rád. Všude se hokej dělá trochu jinak, v každé zemi je mentalita odlišná. Ale nakonec se to vždycky někde potká.

Co tě následně vedlo k tomu dát se na trénování gólmanů? Kdy jsi s tím vlastně začal?

S trénováním jsem začal už jako hráč ve Skalici. Protože jsem tam zůstával a neměl co na práci, chodil jsem večer na juniorské tréninky za gólmany.

Pak jsem se trénování brankářů věnoval až v Brumově-Bylnici. Tehdy si mě všiml pan manažer Šolc a v roce 2011 mě přetáhl do Zlína. Od té doby působím tady plus v některých okolních klubech, pár let jsem se účastnil i brankářských srazů hokejového svazu.

Na začátku jsem se ptal na výstroj. Jak je to se stylem chytání? Dá se vůbec porovnat způsob chytání dnes a v době, kdy jsi začínal?

Měli jsme úplně jiný styl chytání, tehdy jsme více bruslili a více stáli. Naopak teď je to více o pohybech ve slidu nebo o způsobu vybruslování. Na druhou stranu si ale někdy myslím, že je nakonec jedno, jak brankář puk chytne. I kdyby to mělo být třeba tkaničkou od brusle. Hlavně, že nedostane gól a všichni jsou spokojení (úsměv).

Na co kladete tady ve Zlíně důraz při výchově gólmanů? Baví tě práce s mladými kluky?

Začnu tou druhou otázkou. Ano, práce s kluky mě baví. To je na tom to nejdůležitější, abych s nimi mohl každodenně trénovat. Trávíme s našimi kluky hodně času, takže je někdy i maličko vychováváme.

Přestože tady máme brankáře všech věkových kategorií, i ten nejmladší ví, kdo chytá v juniorech nebo v dorostu. A obráceně. Vzájemně je propojuji, abych vytvořil vazbu. Kluci dělají stejnou práci, takže je to dokáže povzbudit nebo motivovat. Jsem moc rád, že to takto ve Zlíně vedeme.

Gólmani se tedy mezi sebou i dobře znají…

Doba covidová nám to sice trochu rozhodila, ale už se to zase dostává zpět k normálu. Kluci trénují i společně, a to jak na speciálkách na ledě, tak v tělocvičně. Někteří pak chodí ještě do gymnastiky. A samozřejmě navštěvují i jiné sporty a kroužky. Chceme, aby se zlepšovali a šli za svými cíly. I když víme, že je to hodně těžké.

Ve Zlíně tradičně vyrůstají dobří brankáři. Čím to je?

Toť otázka… Řekl bych, že na výchově brankářů má tady posledních dvacet let velký podíl Richard Hrazdira. I mě si vzal pod křídla, když jsem přišel do mužů ve Zlíně.

Klademe velký důraz na přirozenost, což se jednu dobu u brankářů nedělo. Chceme je naučit všechno, aby si pak vybrali, jakým stylem budou chytat. Každý brankář a člověk je jiný. Jsme moc rádi, že to ve Zlíně máme dlouhodobě postavené na svých odchovancích, to se dnes tolik nevidí. Myslím si, že to ukazuje na práci, kterou tady s Ríšou Hrazdirou a Lubošem Horčičkou děláme.

Jak s mladými brankáři pracujete při zápasech? Býváte s nimi v kontaktu?

Už pár let se věnujeme natáčení zápasů a následnému rozboru s daným brankářem. Býváme přímo na utkáních, klukům pak samozřejmě tlumočíme své postřehy. Sledujeme i ty nejmenší, bavíme se s nimi o různých situacích. Se staršími pak býváme v kontaktu také během přestávek.

Dále máme s kluky nastavenou zpětnou vazbu – funguje tak, že po každém zápase nám zasílají svůj report, jak oni sami to utkání viděli. Popíšou góly i některé situace, co jim zůstaly v hlavě. Pak to společně rozebereme. Na závěr bych chtěl všem klukům popřát trochu toho pověstného brankářského štěstíčka.

Bruslení pro děti
PO CELÝ SRPEN ZDARMA

Mladí Berani během léta zahájili novou sezonu a při této příležitosti zvou děti zdarma na školu bruslení a lekce krasobruslení, které jsou součástí tréninků nejmladších klubových kategorií. Na ledové ploše se po celý měsíc koná série tréninků, které jsou volně přístupné našim nejmladším bruslařům i začátečníkům z řad veřejnosti. Hodinový program pod vedením mládežnických trenérů se koná vždy dvakrát týdně.

Volné tréninky jsou určeny dětem od 4 do 7 let. Pro ty, kdo hokej nehrají, jde tedy o zajímavou možnost nezávazně si náš sport vyzkoušet a zároveň se trochu zchladit v horkém letním počasí. Chodit mohou samozřejmě i členové mladých Beranů, náplň programu se podobá tréninkům školy bruslení, přípravky a kurzu krasobruslení. Dětem se věnují klubovi trenéři mládeže, po domluvě je také možné půjčit si brusle a další části výstroje.

Návštěvníci mohou během srpna zavítat na kolik tréninků chtějí, hodinový program pro děti se koná dvakrát týdně. Přesné termíny jsou průběžně upřesňovány, sledujte proto rozpis ledu na webu klubu (žlutě vyznačené časy s názvem „DĚTSKÝ SRPEN S BERANY“) nebo sociální sítě mládeže (Facebook, Instagram), kde bývají vždy aktuální informace zveřejněny.

Volný vstup na stadion má pochopitelně také doprovod (rodiče, prarodiče apod.), který může sledovat dění z ochozů. Program na ledové ploše je však určen výhradně dětem. Těšíme se na vaši návštěvu!

Kontakt (na trenéry) pro ty, kdo potřebují půjčit výstroj

Vladimír Sedlář – sedlar@beranizlin.cz, 739 405 172
Petr Žák – zak@beranizlin.cz, 604 850 789

Jak to vidí hráči?

K letním prázdninám už tak nějak patří i týdenní příměstské tábory mladých Beranů, také letos v červenci se uskutečnily dva turnusy. O své dojmy se podělila pětice účastníků tábora ON-ICE, jehož program zahrnoval každý den také jednu tréninkovou jednotku na ledové ploše PSG arény. Ptali jsme se, co je táboře bavilo, zda si třeba našli nové kamarády nebo nakolik jim přišlo vhod dopoledne strávené na ledě.

Branko Bartoš (ročník 2014)

Na táboře mě bavil fotbal, pak hokej. A ještě hra na schovku, kterou jsme hráli tady v lese na Mladcové. Užili jsme si to, našel jsem tady nové kamarády. Budu vzpomínat i na trenéry. Na ledě jsme hráli hokej – v létě je to dobré, aspoň jsme se ochladili.

Samuel Soukup (ročník 2013)

Bavil mě tenis a bavil mě fotbal, který jsme hráli proti mladším hráčům z ročníku 2014. Na tento tábor budu určitě vzpomínat, mám nové kamarády a na ledě to bylo taky super. Hodně jsme makali, jezdili a na konci jsme pak vždycky hráli hokej.

Dominik Rudolf (ročník 2012)

Tábor byl hodně dobrý, mohli jsme tady hrát hokej, fotbal a různě všechno. Bavil mě fotbal s mladšíma. Na ledě jsme dělali i různé cvičení… V létě na hokeji je to dobré, protože se můžeš ochladit a nebude ti pak takové vedro, když jdeš ven.

Filip Kopřiva (ročník 2014)

Nejvíc mě bavil hokej, fotbal, ping pong… a pak taky hokej s novými kamarády. Bylo to tady super, kamarády jsem našel nové starší i mladší. V létě na ledě je to podle mě lepší než v zimě, protože se víc ochladíš. A program na ledě byl dobrý.

Tomáš Vlček (ročník 2010)

Mě bavil fotbal, hokej, tenis a ping pong, mám odsud hodně nových kámošů. Vzpomínat budu na trenéry a na to, že jsme se tady měli super. Všechny tréninky na ledě jsem si užil, dobré bylo i to, jak jsme na konci hráli. Navíc u ledu se můžeš osvěžit, není tam takové horko.

Také letos v červenci se uskutečnily klubové příměstské tábory a hokejové kempy. Oblíbené letní programy zahájil týdenní tábor OFF-ICE, v rámci kterého si děti vyzkoušely různé druhy sportů, aktivit a pohybových cvičení. Následný tábor ON-ICE byl charakteristický především tím, že zahrnoval i program na ledě – za zmínku ale rozhodně stojí také návštěva lezecké stěny, orientační běh nebo trénink ve stylu juda. Koncem měsíce pak přišly na řadu dva hokejové kempy (hráčský a brankářský). Na letošní prázdninové programy mladých Beranů si našla cestu zhruba stovka účastníků. Děkujeme!

Nadační fond CESTA KE HVĚZDÁM podporuje mládež

V souvislosti se složitou dobou, která s sebou nese řadu otazníků, zvyšující se náklady nebo dokonce finanční potíže, by mladí Berani rádi připomněli existenci nadačního fondu Cesta ke hvězdám. Fond nabízí pomocnou ruku potřebným z řad mladých hokejistů a zároveň je otevřený všem, kdo mají zájem se do pomoci druhým zapojit.

„Dobře si uvědomujeme, že současné okolnosti, nejisté vyhlídky a zdražování může být pro řadu rodin komplikací. Proto nabízíme pomoc – jako klub nechceme ztratit žádného hráče kvůli zhoršené finanční situaci nebo sociálnímu postavení,“ přibližuje manažer mládeže Tomáš Valášek.

„Prostřednictvím fondu Cesta ke hvězdám, který s klubem spolupracuje, můžeme poskytnout finanční či materiální podporu těm, kdo třeba nebudou moct uhradit svému dítěti členské příspěvky, hokejové vybavení nebo nějaký turnaj,“ pokračuje.

„Zároveň je to možnost i pro ty, kdo chtějí ostatním pomoct a je jim nepříjemné nabízet peníze přímo. Fond garantuje, že dárcem vložené prostředky budou do poslední koruny předány potřebným. Každá koruna vložená do nadačního fondu proto má smysl,“ doplňuje Valášek.

Podrobnější informace o podmínkách pomoci a formulář pro žadatele jsou k dispozici na stránkách **www.cestakehvezdam.cz**. Pro dárce je na webu určena sekce **„Chci pomáhat“**.

CESTA KE HVĚZDÁM

O nadačním fondu

Fond Cesta ke hvězdám funguje od roku 2015 a ve své činnosti se orientuje na děti, mládež, rodiny či smysluplně trávený volný čas. Sponzoři, dárci a filantropové, kteří fond podporují, sdílí přesvědčení, že investice tímto směrem může pomoci nejen jednotlivcům, ale v konečném důsledku i celé společnosti.

Mezi priority fondu patří mimo jiné podpora mladých sportovců a talentovaných studentů ze sociálně slabších rodin, pomoc v neočekávaných životních situacích, spoluúčast na mládežnických projektech či oceňování pedagogů, trenérů, vedoucích nebo dobrovolníků.

Pro nadační fond jsou důležité čtyři zásady:

- radost z pomoci druhým
- respekt všem dárcům, a to bez ohledu na výši daru
- využití všech prostředků na podpůrné projekty pro potřebné
- přehlednost pomoci, díky které může dárce dohledat využití svého daru

Potřebuji pomoc nebo chci pomáhat

Cesta ke hvězdám poskytuje investiční a neinvestiční dotace ve formě finančních prostředků, konkrétní materiální pomoci i služeb. Podpora může být jednorázová nebo opakovaná.

Kromě toho je nadační fond otevřen také všem, kteří mají zájem pomáhat druhým. Výše finančního příspěvku není důležitá, každý dar se počítá. **„Připojit se může kdokoliv – jednotlivci, rodiny, organizace, firmy… Prostě všichni, kdo chtějí spolu s námi plnit dětské sny našich hráčů a děti doprovázet,“** říká Valášek.

Veškeré finanční příspěvky od dárců jsou stoprocentně využity pro pomocné účely a každý si může dohledat, kde konkrétně jeho prostředky pomohly. Administrace a chod nadačního fondu Cesta ke hvězdám jsou hrazeny čistě ze soukromých zdrojů.

Po třech měsících zápas. A rovnou ZA REPREZENTACI

Prvních akcí národního týmu se zúčastnil už v minulé sezoně, nyní brankář dorostu Marek Uherek nabral další zajímavou reprezentační zkušenost. Na konci července se s výběrem U17 zúčastnil týdenního kempu, který zahrnoval i tři přípravné zápasy v Davosu proti švýcarským vrstevníkům. O svých dojmech hovoří v rozhovoru pro newsletter Váš BERAN.

Český tým odehrál v městečku pod švýcarskými Alpami tři duely ve třech dnech, přičemž zlínský gólman odchytal jeden z nich – ten druhý v pořadí. A spoluhráčům pomohl k těsnému vítězství. Hokejisté sice ztratili dvoubrankové vedení a po čtyřiceti minutách hráli se Švýcary nerozhodně, ve třetí třetině však strhli skóre na svou stranu a vyhráli 3:2.

Marku, jak obecně hodnotíš kemp ve Švýcarsku?

Hodnotím to strašně kladně, super zkušenost. I ta příroda, úplně všechno neskutečné. Švýcaři hráli disciplinovaný hokej, hodně do těla. Přitom mají velmi technické hráče. Odchytaný zápas se mi povedl a vlastně obecně se nám gólmanům ve Švýcarsku dařilo, takže super.

Byla to pro tebe asi první zkušenost proti Švýcarům, je to tak? Liší se jejich hokej od toho našeho?

Jojo, byla. A byla to pro mě i první zkušenost na takové úrovni v zahraničí. Myslím si, že hokej hrajeme docela podobný. Možná jsou více důrazní a nehrají tak týmově. Spíše technicky, sází na individuální hráče. Ale nemyslím to tak, že by hráli sami na sebe, spíš jsou jako jednotlivci skvěle připraveni.

Ty jsi v Davosu odchytal jeden zápas. Jak byl pro tebe náročný? Přece jen skóre bylo většinou vyrovnané nebo těsné.

Už před začátkem tam byly z mé strany stresy. Tři měsíce jsem totiž nechytal zápas a teď jsem měl jít rovnou na mezinárodní úroveň. Ale nastartoval mě zákrok na začátku, pak už to bylo v pohodě. A beci mi strašně pomohli. Věděl jsem, že si navzájem pomůžeme a že nevadí, když dostaneme gól. Jeden, druhý… to se prostě stane, to je hned. Jeli jsme dál a dokázali vyhrát.

Věděl jsi hned od začátku kempu, že budeš chytat jeden zápas? Nebo se to řešilo postupně?

Právě, že jsme nevěděli, kdo bude chytat jako první. Řeklo se, že každý odchytáme jeden zápas a že na ten poslední se uvidí. Já jsem nakonec nastoupil do druhého zápasu, který byl těžký. Třetí zápas pak začínal hned další den v jedenáct dopoledne a trenér mi řekl, že bych nebyl odpočinutý. Takže chytal kolega.

Co ti reprezentační kemp a srovnání se Švýcary daly po hokejové stránce?

Určitě přehled o hře, pracovat u tyčky, dívat se na druhou stranu a vědět, kde stojí další hráč. Dále komunikace a práce s holí. Tyto tři věci jsme ve Švýcarsku řešili nejvíc, věnovali jsme jim hodně prostoru.

Vypíchl bys nějaký zajímavý zážitek ze Švýcarska?

V Davosu byl Joe Thornton, se kterým jsme se všichni společně vyfotili. To bych určitě vypíchnul, potkat takového hokejistu byl zážitek. A přitom byl v klidu, strašně v pohodě chlap. Nevadilo mu se s námi vyfotit.

Odnesl sis z reprezentační akce nějakou zpětnou vazbu do dalších tréninků? Jaké jsou vůbec nyní vyhlídky české „sedmnáctky“?

Už od brankářského kempu v Rokycanech, který se uskutečnil v červenci, jsme věděli, kdo kam teď

v létě pojede (pozn. zatímco Marek Uherek jel do Švýcarska, Samuel Kowalczyk byl nominován na srpnový turnaj ve Spojených státech). Podle těchto kempů a samozřejmě i pak podle sezony trenéři určí, kdo pojede v listopadu do Kanady na turnaj World Hockey Challenge. Zda se uskuteční ještě před tím nějaké soustředění, to ještě nevíme.

Zmínil jsi brankářský kemp v Rokycanech na začátku léta, kterého jste se zúčastnili spolu se Samuelem Kowalczykem. Jak na něj vzpomínáš?

Tento kemp byl velmi zaměřený, jak to říct, na přesnost. Nedělali jsme tam nějaké příliš rychlé akce nebo cvičení, ale šlo o správné provedení. A jinak taky – výborné prostředí, strava i zázemí… úplně skvělé.

Je to výhoda, že jste v širší reprezentaci dva brankáři z jednoho klubu? Probíhá mezi vámi nějaké zdravé hecování?

Výhoda to je. Oba se navzájem povzbuzujeme a taháme nahoru, takže je to super. A to hecování? Jo, samozřejmě. Je to taková zdravá konkurence.

Jaký je tvůj reprezentační cíl? Nebo vysněná akce?

Do osmnáctky příští sezonu určitě Hlinka Gretzky Cup a pak mistrovství světa, rád bych se na tyto akce dostal. A teď je to momentálně ten World Hockey Challenge v Kanadě, který bude na podzim.

Jak se teď těšíš na zbytek letní přípravy tady ve Zlíně?

Těším se, budu se snažit to odmakat co nejvíc a zlepšovat se. Trenér nám říkal, že každý zápas v reprezentaci bude důležitý, abychom se případně do té Kanady dostali. Takže musím makat naplno.

Berani spouštějí MLÁDEŽNICKÝ E-SHOP

Zlínští Berani v těchto týdnech uvádí do provozu praktickou novinku – mládežnický e-shop, který je v prvé řadě zaměřený na nástavbové programy klubu. Jejich nabídka se průběžně mění a zahrnuje hlavně letní příměstské tábory, zaměřené skills tréninky a různé typy kempů. Zájemci si budou moct nově zajistit místo na programu rychle a jednoduše na pár kliknutí.

Smyslem mládežnického e-shopu je především praktičnost pro trenéry i rodiče či mladé hráče. „**Snažíme se sjednotit a zjednodušit administrativu našich programů. Trenéři dosud řešili přihlašování na akce částečně přes KIS a částečně přes e-mail. Nový e-shop by jim měl v tomto usnadnit organizaci a ušetřit čas. Navíc přihlašování bude rychlejší a pohodlnější i pro zájemce o programy,**“ vysvětluje Jiří Marušák z vedení mládeže.

Mládežnický e-shop naleznete na adrese **www.programy.beranizlin.cz.**

Nový online obchod funguje standardním způsobem jako jiné e-shopy, uživatele by tedy nemělo nic překvapit. Ještě před prvním nákupem doporučujeme zájemci o program se zaregistrovat, pak už si jen stačí vybrat z aktuální nabídky.

Některé programy mohou mít více termínů (například letní kempy nebo dovednostní tréninky), v takovém případě je potřeba zvolit konkrétní variantu programu. Následně vložit do košíku a dokončit nákup. **Platba je možná pouze kartou prostřednictvím platební brány,** na kterou vás e-shop přesměruje.

Mezi povinnými údaji k vyplnění v košíku jsou kromě fakturační adresy zákazníka také jméno, příjmení a věková kategorie hokejisty, který se akce zúčastní. Díky tomu budou mít trenéři jednoznačný přehled o přihlášených účastnících.

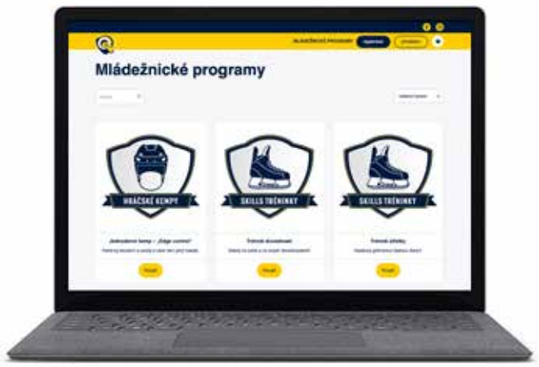

BRATŘI HEŠOVI:
Reprezentační sen? Zahrát si proti Kanadě

Ve Zlíně už vyrostlo několik sourozeneckých dvojic, které to dotáhly až do dospělého hokeje. Přibude brzy další? V Akademii Beranů pravidelně nastupují bratři Lukáš a Jakub Hešovi. Oba hrají v útoku, a přestože jsou typově odlišní hokejisté, na ledě si v jedné lajně rozumí. A oba také patří do početné skupiny zlínských hráčů, kteří se v minulé sezoně objevili v reprezentaci.

Na žlutomodrém dresu nosí stejné příjmení a na řadě gólů dorostu měli loni společný podíl. Ve vzájemném porovnání, které se tak nějak přirozeně nabízí, však vynikají spíše rozdíly obou hokejistů.

17letý Lukáš hrává zpravidla na křídle, v dorostu Beranů patřil k nejproduktivnějším a postupně začínal nabírat zkušenosti i mezi juniory. **„Lukáše bych popsal jako velmi silového hráče,“** zamýšlí se Jakub. **„Udrží se na puku, umí ho vyvézt z rohu, přestože má na zádech tři soupeře. Je rychlý bruslař, má přesnou střelu,“** doplňuje svou charakteristiku brácha.

Jakub je o necelé dva roky mladší, je mu 15 let. Za dorost letos načne druhou sezonu a zatím se profiluje spíše do role tvůrce hry. **„Kuba je šikovný centr, umí vyhrávat buly a rozvážet puky z obranného pásma,“** má jasno Lukáš. **„V útoku dobře napadá, ale je to spíše technický hráč se šikovnýma rukama a dobrý bruslař.“**

Vzájemné sportovní popisy od toho druhého jsou přesné, oba kluci souhlasně přikyvují. Znají se tedy dobře. A shodnou se i v tom, co mají jako útočníci společné. **„Myslím, že oba umíme dobře a přesně zakončit,“** říká Lukáš.

Nabízí se tedy otázka – koho postavit na rozhodující nájezd? Sebe, nebo bráchu? V tomto už se tolik neshodnou… **„Já bych postavil Kubu, na nájezdy je podle mě šikovnější,“** neváhá starší ze sourozenců.

„Nevím, těžké rozhodování. Já taky gól umím dát, ale poslal bych tam spíš Lukáše – u něho je jistota,“ přemýšlí zase mladší Jakub.

Na ledě o sobě kluci ví

Že mají společnou sportovní aktivitu, to Lukášovi s Jakubem vyhovuje. On takový tréninkový parťák doma není vůbec k zahození. **„Je to určitě výhoda, že spolu vyrůstáme. Už jako malí jsme venku na hřišti zkoušeli kombinace, nahrávali jsme si. Taky jsme si dřív psali, kdo dal za svou kategorii kolik gólů. Soutěžili jsme, kdo bude lepší,“** popisuje starší z obou mladíků.

A Jakub souhlasí. **„K bráchovi celkem vzhlížím. Snažím se být v některých věcech jako on, takže je to super, že oba hokej hrajeme.“**

Ačkoliv k sobě mají sourozenci věkově celkem blízko, ve stejném mužstvu se dosud příliš nepotkávali. Několikrát si spolu zahráli zhruba kolem osmé třídy, ale to mohlo být tak pět zápasů. Teprve loni v dorostu spolu začali nastupovat pravidelně.

Poslední měsíce tak naplno ukazují, že si oba „Hešáci“ – jak jim jejich okolí občas přezdívá – na ledě skvěle rozumí. **„Jak to jen popsat… na ledě se tak nějak navzájem cítíme. Víme, kde asi stojí ten druhý,“** vysvětluje Lukáš.

„Taky to je ale o taktice a o komunikaci,“ doplňuje Jakub. **„Občas si s Lukášem říkáme, jak bychom mohli hrát nebo co můžeme na ledě zkoušet. A okamžitě si rozumíme. Někteří hráči to nemusí pochopit, ale my prostě hned víme, co a jak.“**

Fungující souhru se oba mladíci snaží přenášet do zápasů. Už podle hokejové charakteristiky v úvodu textu by nemělo být pro diváka v hledišti těžké oba bratry na ledě od sebe rozeznat. Kdo by však tápal, tomu Lukáš poskytuje další vodítko:

„Kuba je centr. Já jsem levé křídlo a s druhým křídlem v lajně jezdíme do pásma napadat. Kuba nás v tomto doplňuje, chodí nám pomoct, případně se točíme… Ale spíš je tím, kdo to odmaká v obraně, rozveze puky a pak v útoku čeká na tu správnou chvíli.“

Zkušenosti sbírají i v reprezentaci

Oba mladí hráči patří k nadějím zlínského hokeje. Ostatně o jejich talentu svědčí i to, že si svými výkony vydobyli pozornost trenérů národního týmu.

Na akce mládežnických reprezentací bylo v minulé sezoně nominováno šestnáct mladých Beranů nebo zlínských odchovanců, což je samo o sobě velmi zajímavé číslo. A jsou mezi nimi i bratři Hešovi.

Lukáš loni spadal do kategorie U17, se kterou na podzim absolvoval například tři přípravné zápasy proti Rusku. **„To bylo úplně neskutečné. Rusové byli hodně dobří, lepší než my. Byli šikovní a rychlí,“** vzpomíná starší z obou bratrů na nedávnou zkušenost a měření sil s tradiční hokejovou velmocí.

Jakub na svůj první zápas za národní tým ještě čeká, v minulé sezoně se ale párkrát zúčastnil soustředění výběru U16, což je nejmladší reprezentační kategorie. **„Na první kempy jezdí kluci z Moravy a kluci z Čech zvlášť, pak se to dál různě skládá. S hráči i trenéry se musíme seznámit, i když některé kluky jsem znal už dříve, třeba z turnajů a jiných akcí,“** vysvětluje Jakub, jak se v „šestnáctkách“ formuje nový reprezentační ročník.

Vedle ročníkových kempů mají oba bráchové zkušenosti i s nově zavedenými skills kempy.

Jde o novinku, kterou v minulé sezoně zavedl hokejový svaz za účelem pilovat a zlepšovat herní dovednosti reprezentačních hokejistů.

Skills kempy se pravidelně opakují a jsou určené hokejistům kategorií U16 a U17. Ačkoliv se oba bratři dovednostního soustředění už zúčastnili, na stejné akci v reprezentačním dresu se zatím nepotkali.

„Každý z kempů se liší náplní, má své téma. Například na tom prvním to byla střelba ze souhlasné nohy – tedy když hraju na levou stranu, tak z levé nohy,“ přibližuje Lukáš. **„Tři dny jsme trénovali tuto pozici, proběhly i nějaké tréninky na suchu. Druhý kemp jsme se pak věnovali pro změnu střelbě z protější nohy.“**

„Když jsem byl na kempu já, trénovali jsme střelbu z první. Využil jsem to pak i v zápase, dal jsem z toho nějaký gól,“ přidává své zkušenosti Jakub.

Zahrát si tak proti sobě…

Reprezentační dres bývá pro hokejisty motivací, a jakmile ho jednou mladý hráč obleče, chce se v něm udržet a zúčastnit se největších akcí a turnajů. Ani Lukáš s Jakubem v tomto směru nejsou výjimkou.

„Rád bych si zahrál proti Kanadě, chtěl bych si to vyzkoušet. Vidět třeba Connora Bedarda, jak hraje,“ usmívá se Lukáš, zatímco zmiňuje svého mimořádně talentovaného zámořského vrstevníka.

„Mám to vlastně podobně,“ přidává se Jakub k úvaze o reprezentačních snech. **„Taky bych si chtěl zahrát proti Americe, Kanadě nebo nějakému top týmu. A do budoucna mě láká Hlinka Gretzky Cup, dvacítka i reprezentační A-tým.“**

A jaké jsou ambice obou útočníků na klubové úrovni? Jakub hned ví: **„Chtěl bych si zahrát v NHL proti bráchovi! Nebo klidně i s ním v týmu, ale zajímá mě, jaké by to bylo utkat se proti sobě.“**

„Taky bych si rád zahrál s bráchou. V NHL, extralize nebo KHL… Spolu už to známe, takže klidně i jako soupeři. Samozřejmě by tam byl vzájemný respekt, nezranit se. Ale taky se tak nějak ze srandy u mantinelu dohrát? Proč ne?“ směje se Lukáš.

Zlínský kraj Kraj bez hranic

Děkujeme ZLÍNSKÉMU KRAJI

Důležitý podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají nejen pracovníci klubu nebo rodiče, ale také naši partneři. Za dlouholetou podporu bychom tímto rádi poděkovali Zlínskému kraji.

„Podpora aktivního životního stylu a mládežnického sportu má pro nás tradičně velký význam, ostatně staráme se o nejrůznější potřeby občanů našeho regionu. Víme, že bez finančních prostředků lze sportovní výchovu dětí na kvalitní úrovni realizovat jen velmi těžko – proto se podílíme na utváření potřebného zázemí pro mladé Berany, ale i pro další sportovce,“ uvedl uvedl Jiří Jaroš, radní Zlínského kraje pro oblast mládeže a sportu.

Zlínský kraj se jakožto vyšší územní samosprávný celek stará od roku 2000 o rozvoj a dědictví východní Moravy. Úřad je zřizovatelem nemocnic či škol a má působnost v řadě oblastí od sportu a kultury přes správu infrastruktury až po sociální služby.

zlín.

PSG

Continental

topnatur®

Navláčil

B&B Commercial Activity

mpl STAVEBNINY

Kredit® Gonvarri Material Handling

CESTA KE HVĚZDÁM

Zlínský kraj bez hranic

SEVEN ENERGY

www.beranizlin.cz/mladez